

ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਨੀਅਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੂਟੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਭਟਨਾਗਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ ਐਸ ਬੈਂਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੈਕਟਰ 16 ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 44, ਸੈਕਟਰ 7 ਅਤੇ 187 ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ.ਐਸ.ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ.ਓਝਾ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ।

(19) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੂਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜ਼ੁਨੀਅਰ

(20) ਐਸ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੱਤਰਕਾਰ 'ਦੈਨਿਕ ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਸੰਦੇਸ਼' ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ-ਕਮ-ਗਵਰਨਰ ਆਫ ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ' ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ( ). ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 3408, ਸੈਕਟਰ 24, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਪੀ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਚਦੇਵਾ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿ. 17 ਕੋਟੋਨਮੈਟ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3464.

20 ਮਈ 1994

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ. 226/227— ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ .ਸੈਟਸ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948—ਐਸ.ਐਸ. 14 ਬੀ, 20 ਅਤੇ 22— ਦੀ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ

(4) 1993 (2) P.LR 706.

M/s Sachdeva and Sons Rice Mills Ltd. 17 Cantonment, 396
Amritsar v. State of Punjab and others (G. S. Singhav - i, J.)

ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਮਾਲ-ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਵਿਕਲਪਕ; e ਉਪਾਅ — ਦੀ ਉਪਲਬਧ ਯੋਗਤਾ —
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਓ.ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼. ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਪਿਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੋਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 323 ਦੇ ਅਤੇ 323 ਬੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 14)

ਡੀ ਐਸ ਬਰਾੜ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ.ਐਸ ਬਰਾੜ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਫ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਜੀ.ਕੇ ਚਤਰਥ, ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ, ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ. ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਨੂ ਚਤਰਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

(1) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 840 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ! 1994 ਦੇ,

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਨਜਾਓ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਇਹ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । 8 ਮਾਰਚ 1994 ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਨੰ. ਪੀ.ਆਰ.-02-9516

ਮੈਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ), ਕਾਲਰ ਕੀਏਰਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲ 01 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ 'ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ' ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਤਾ ਬਕਸੇ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਓਸ਼ੀਕੋ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ

ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਭੀਰੀ ਅਵਤਾਰ ਟੋਗ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ), ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੈਕ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ 45 ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੈਕ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਟਰੱਕ ਕੋਲ ਵਾਹਨ ਦੀ ਲਾਗ ਬੁੱਕ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਟੀ 24 ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਟੈਂਟ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 3att ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ।

(3) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਅਸਲੀਅਤ ਆਦਿ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਮਾਲ ਢੋਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਟਰੱਕ ਚੌਲਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਚੈਕ ਬੈਰੀਅਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਚੈਕਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਅਲੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਂ ਸਨ। ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ, ਭਾਰ, ਦਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਟਰੱਕ ਦੇ. ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਝੋਨੇ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚੋਂ ਚੱਲਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਖੋਪ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ (ਅਨੈਕਸਚਰ RI) ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) 1994 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3468 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਇੱਕ ਵੀ.ਕੇ. ਰਾਮਪਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਰਾਮਪਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਬਰਾੜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਧਾਨਿਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਪ ਸ਼ੀਟ/ਲੋਗ ਬੁੱਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੋਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ST- ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 24 ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਸ੍ਰੀ ਬਰਾੜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੈਰੀਅਰ ਦੀ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਨ ਦੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਬਰਾੜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਗੱਡੀ (ਟਰੱਕ) ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੋਟ ਫਾਰਮ ST-24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸਪਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੇਲਵੀਨੋਟਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦਿ ਸਟਾਰ, ਆਫ ਹਰਿਆਣਾ f1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾ ਸਕਾਟ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਚੈਕ ਪੋਸਟ, ਮੋਬਾਈਲ ਸਕ੍ਰਾਐਡ, ਮਥੁਰਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਫੈਡਰਸ ~71) (1973) 32 STC 629.

(2) (1983) 54 STC 344.

ਲੋਇਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਲਖਨਊ, ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਉਤਪਾਦ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (4)। ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 'ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਈਐਚਟੀਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(6) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ wit ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਚਤਰਥ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਮੂਲ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ' ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ, ਸੋਧਣ, ਮੁੜ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਅਪੀਲ ਦੇ 'ਅਸਵੀਕਾਰ' ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ- ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਸੈਕਡਵੇਲ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ।'

(7) 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 'ਅਲਸ ਟੈਕਸ' ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ- ਜੋ ਕਿ Tnd'a ਦੇ ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-11 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ * ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਡੀਐਨਡੀ*ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਅਤੇ ਗੱਡੀ .ਰਾਈਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ-ਫਕੀਮ ਲਈ ਕੇਸ।' ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 1M*B ਦੇ 71- ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ 71) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁ ਇਨ-ਮੁ! ਚੰਦ ਚੁਮ ਐਲਆਰਐਲ v. ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਨਫ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਓਫਰੇਬ ਇੰਚਾਰਜ, ਸ਼ੁੱਭ- ਬੈਰੀਅਰ, 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

.(3) (1986) 62 STC 216.

(4) (1991)
81 STC 414.

(5) ਏਆਈਆਰ
1983

ਐਸਸੀ

693.

(6) (1985)

59 ਐਸਟੀਸੀ 277.

**M/! S^chdeva and Sons Rice Mills Ltd. 17 Cantonment, 401
Amritsar y. State of Punjab and others (G. S. Singhavi, J.)**

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਜੋਗ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7), ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ.

(8) ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਆਧਾਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(9) ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (8), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਰਜ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ (8) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

(10) ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"(7) (1977) 40 STC 238.

(8) (1987) 20 STC 453.

ਉਪ-ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (2), 14-ਬੀ (6) ਅਤੇ 14-ਬੀ (7) ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“14-ਬੀ(2) ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਪ ਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਲਾਗ ਬੁੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਚੈਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।”

“ਜੇਕਰ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਧੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝਤੀ ਜਾਂ (ਨਕਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸਡ-ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਰਨੀਸ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ twenty ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ।

(11)ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਜਿਲੇ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੰਚਾਰਜ) ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ip anv ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਸਾਬਕਾ ਮਾਵ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਦਫ਼ਤਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

i,2) ਜਾਂ ਸੂਓ-ਸੈਕਸ਼ਨ (4j, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰੇਗਾ।, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਥੋਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਾਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਮਾਲ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੋਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"20. ਅਪੀਲ। -(1) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ: -

- (a) ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਚੈਕ, ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਓਇਹਸਰ ਦੇ ਰੈਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (b) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (c) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ.

(1) ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਅੱਗੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਵੇ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

- (11) ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ii ਕੋਈ ਵੀ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
- (6) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ।"

ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੱਗੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) ਅਤੇ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(12) ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ

ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 223-ਏ ਅਤੇ 223-ਬੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਲਾਗੂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ- ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੇਟੈਂਟ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) *ਤਿਤਾਘੁਰ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (ਸੁਪਰ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, 1947, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਵੇਂ ਮੂਲ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਖਿਆ:

“ਉੜੀਸਾ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ • ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਨਿਵਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਇਸਤਿਹਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ 'ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਦਾ ਹੀ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(14) *ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਚੰਦਨ ਨਗਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਡਨਲੌਪ*

**M/s Sachdeva and Sons Rice Mills Ltd. 17 Cantonment, 406
Amritsar v. State of Punjab and others (G. S. Singhav - i, J.)**

ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਵਿੱਚ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਖਿਆ:

"ਆਰਟਿਕਲ. 226 ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਰਟ-ਸਰਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਚਾਰ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ * ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਗਲਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹੇ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਦਲ ਦੇਸੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਵੀ. - ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(15) ਟੀ.ਐਨ.ਸੈਕਡੋਵੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟਾਰ ਅਫਸਰ (ਸੁਪਰਾ) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟੈਕਸ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ , ਰੰਗਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਟੈਕਸ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਰੰਗੀਨ ਯੰਤਰ ਟੈਕਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਮਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ।"

(9) AIR 1985 SC 330.

ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਮਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ. ਨੇ ਦੋਖਿਆ:

“ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਲੋੜਾਂ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ, ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨੈਤਿਕ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਉਦਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਰ ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਸੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਉਭਰ ਰਹੇ" ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।”

ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(16) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਰਟਿਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(17) ਸ੍ਰੀ ਬਰਾੜ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

S : CK.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ